

Кисовъ Г.

По Охридското езеро

Звѣздитѣ трепкатъ въ надпрѣвара,
Зефиръ излѣко вѣй...

Викни, лодкарю, пѣсенъ стара,
На старини, запѣй!

Макаръ съсъ бръчки на челото
Отъ робство и отъ гнетъ,
Запѣй, какъ правдата съсъ злото
Се борятъ тѣ навредъ.

Запѣй! Отекнатъ-ще тогава
На Охридъ — Дунавъ чакъ
И Бѣлото море, Морава
Съ привѣтъ любовенъ, благъ.

Запѣй, какъ гине се въ борбата
За истински животъ.

Запѣй! Изгрѣ вечъ свободата
За българския родъ.

Звѣздитѣ трепкатъ въ надпрѣвара,
Излеко вѣй зефиръ,
Далечъ се носи пѣсенъ стара
По езерния ширъ.